Rok II. Nr. 94.

Ogłoszenia wszelkiego rodzaju przyjmują się za opłatą od wiersza drobnego (petit) po 8 centów; za każde następne „ 5 „ i należytość stęplową 30 „ za każdorazowe umieszczenie.

AFISZ TEATRALNY.

Rok 1873.

Wychodzi w Krakowie 4 razy w tygodniu w dniu przedstawienia teatralnego. Cena prenumeraty miesięcznie 50 c. Numer pojedynczy kosztuje 5 c. Prenumeratę przyjmują: Administracya *Czasu*, przy ulicy Mikołajskiej Nr. 444 i Kasa Teatralna.

Kraków 1 Marca.

Wskutek uchwał komitetu akcyonaryuszów teatru lwowskiego, na mocy których odebrano reżyseryę opery p. Stanisławowi Dobrzańskiemu, a oddano ją napowrót zdolnemu a znanemu u nas kierownikowi panu Niedzielskiemu; p. Jan Dobrzański oświadcza w Gazecie Narodowej, że ustąpi ze spółki teatralnej, skoro tylko ta spłaci mu wyłożony przez niego kapitał. Całe to zajście opisuje nadzwyczaj dowcipnie i zabawnie kronikarz Dziennika Polskiego. My niewierzymy jeszcze, aby p. Dobrzański rzeczywiście usunął się od kierownictwa teatru lwowskiego. Wiemy jednak, że jedynie jego i jego syna usunięcie od kierownictwa zapewnić może byt tak ważnej dla kraju instytucyi jak teatr lwowski, i że tylko wtedy nastąpi porozumienie tak zbawienne między teatrami lwowskim i krakowskim. Życzymy sobie tego serdecznie i dlatego zachęcamy usilnie do brania akcyj teatru lwowskiego, a to aby umożebnić spłacenie i wykluczenie pp. Dobrzańskich. Kraków zyskać tylko może na dobrym we Lwowie teatrze, byle Dyrekcya spoczywała w uczciwych rękach. Zachęcamy więc i krakowskich miłośników sceny ojczystej, aby brali udział w spółce akcyjnej polskiego teatru lwowskiego.

Z powodu zasłabnięcia pani Hoffman we czwartek zamiast Aktorki odegrano Wujaszek całego świata. Pan Rychter, który w wilię wrócił z Warszawy zbierał jak zawsze w tytułowej roli huczne oklaski. Dowiadujemy się, że pani Hoffman nie będzie mogła najmniej przed tygodniem wystąpić na scenie, gdyż od ostatniego przedstawienia Fedry zapadła na bardzo dotkliwy ból gardła.

Utalentowany poeta p. Asnyk powrócił do naszego miasta, po dłuższym we Włoszech pobycie, i przywiózł jak się dowiadujemy dużych rozmiarów dramat pod tytułem Rienzi, który ma być najpierwéj przedstawiony na scenie Krakowskiéj. W tych dniach dramat ten będzie odczytanym w kółku znawców. Rienzi p. Asnyka będzie przetłumaczony na włoski język i przedstawiony we Florencyi.

Dowiadujemy się, że w tych dniach p. Winkler oddał Dyrekcyi tłumaczenie dwóch pierwszych aktów słynnéj komedyi politycznéj p. W. Sardou *Rabagas*, która przedstawioną będzie w bieżącym miesiącu na benefis ulubionego naszéj publiczności artysty p. Alberta Ekera. Nie polemizowaliśmy dotąd z głosami, które się przeciw téj komedyi słyszeć dawały, bo widzieliśmy, że niebawem sama publiczność osądzi ich niedorzeczność.

Dziś jednak wypowiemy otwarcie nasze zdanie, iż uważamy *Rabagasa* za jeden z najznakomitszych tegoczesnych utworów scenicznych, i za najlepszą polityczną komedyę po Weselu Figara. Główną a nader trudną ale popisową rolę Rabagasa, odegrać ma p. Benda; rolę zaś Miss Blum, dyplomaty w spódnicy pani Hoffman. Obsada innych ról ma być nader staranną. Pan Eker będzie grać Camerlina, rolę przypominającą aptekarza w Poczciwych Wieśniakach, którą w sposób tak znakomity stworzył na naszéj scenie.

W środę odbyło się nadzwyczajne posiedzenie konkursowe. Odczytano trzechaktową komedyę Emancypowane. Możemy mieć nadzieję, że w przyszłym tygodniu prace konkursowe zostaną ukończone, a skutek konkursu ogłoszony.

Jutro z powodu słabości p. Szymańskiego zamiast Tricoche i Cacolet **Życie Paryzkie**. Pani Bobrowska wystąpi w roli Metelli.

TEATRA W POLSCE

przez **Estreichera.**

RZECZ W ROKU 1860.

(Ciąg dalszy).

W r. 1829 widowiska trwały tylko pół roku, od Maja do Listopada pauzowano — dano zaledwie 83 widowisk. Utrzymał się w tej kompanii tancmistrz i akrobata Springer, który popisywał się w roli Wilczycy, w sztuce Wilcza studnia. To wystarcza do zrozumienia, jakie miano pojęcie o zadaniu artysty.

Dlatego to, przybycie na kontrakty aktorów lwowskich, bardzo było pożądanem. Od 19 Czerwca do 31 Sierpnia, Kamiński dając widowiska, zbierał oklaski i pieniądze. Wystawa w melodramie: Ryszard Lwie Serce, była tak świetną, o jakiej wyobrażenia nie miano. Przepełniano teatr na widowiskach: Krakowianka w Golkondzie, Amerykanin w Paryżu, Twardowski, Zbójcy, Wiśliczanki, Machabeusze itd.

W dniu 6 lutego 1829 odbył się koncert Stefana Kellera na fortepianie (koncert z E dur I. Moschelesa. Bravour Kahlbrenera). Koncert jego urozmaicili amatorowie, z których jeden grał kwartet Meiserera — drugi odśpiewał aryą z „Fletu zaczarowanego“.

Koncert fortepianisty I. C. Kesslera (Les Adieux Humla — Andante i Rondo Humla). Prócz tego amatorowie uprzyjemnili ten koncert. Mianowicie Bobrowicz odegrał na gitarze Allegro z 3 koncertu Guilianiego. — Zaś Boguński Tadeusz (później Sędzia Trybunału krak.) jeden z najznakomitszych basistów odśpiewał aryą z Rossiniego.

Karol Brunner grał koncet na instrumencie swojego wynalazku w Petersburgu. Narzędzie to nazwane przezeń Trytonionem, miało klawisze z pięcioma oktawami, 62 cylindry kruśćcowe i 52 tubusy. — Koncertowi temu uczestniczył na fortepianie Germasz, miejscowy nauczyciel muzyki.

Leonora Neimanówna dziesięcioletnia artystka z Petersburga, uczennica Morianiego. Grała na skrzypcach. — Nadto dali się słyszeć: Roter (na gitarze), Bahr (na flotrowersie).

Gilbert z Jena przejeżdżający, grał na harmonijce Franklina (śpiew Agaty z Wolnego Strzelca — Polonez Ogińskiego). Harmonijkę tę otrzymał w darze od Księżny Ludw. Wirtembergskiej, i na niej koncerta dawał w Berlinie, Dreznie, Pradze. Prócz tego grał na nowo wynalezionym instrumencie dętym, o 22 klapach. Sześć czy siedm widowisk mimiczno plastycznych i akrobatycznych — objęły dowody siły i zręczności Franciszka Lebesniera, atlety król. Akademii Sztuk pięknych w Paryżu, który występował w przejeździe swym do Warszawy. — Pokazywał on dźwiganie ciężaru 2,000 funtów. Dźwignięcie siebie samego na prostopadle wyciągniętej linie. Skoki z ciężarem 100 funtów. Podniesienie zębami stołu, mającego 5 stóp kwadratowych — ztymże tańczył — toż samo tańczył wokoło z ludźmi na stole stojącymi. Grał na flecie z ciężarem 100 funtów. Ze sztabą zelazną, mającą 50 funtów, wykonał Pas z Gavota Vestris'a. Skok niewolnika z zawiązanemi nogami i ciężarem 50 funtów. Niosąc dwóch ludzi z niemi walcował. Po dwóch wyprężonych prostopadłych linach wydźwigał się siłą rąk pod powałę, mimo nóg, obciążonych 50 funtami. Wsadziwszy na stół trzech żołnierzy z bronią i tornistrami tychże, wraz ze stołem podniósł zębami.

Na rok 1830 ubyli Szymkaiłowie i Skibińscy. Ubył też Włodek Szymon, który rozpiwszy się umarł w Płocku, mając 34 lat. — Nikt ich zastąpić nie umiał. Nowi artyści w r. 1829 grywający: Juliusz Pfeiffer, Jasiński, Kuzawiński, Okoński byli początkujący, artyści lwowscy Nowakowski i Rudkiewicz ukazywali się tylko gościnnie. Entrepryza Kluszewskiego konała w nieudolnych rękach. Rok 1830 był ostatnim rokiem entrepryzy. W dniu 2 maja widowiska ustały.

W tym roku było kilka widowisk gimnastycznych Nikoliniego i herkulesa Luzzato.— Śpiewaczka Majerowa z Warszawy i jedenastoletnia artystka na skrzypkach Leonora Neumannowa, dawały koncerta. Wreszcie popisywali się Alpejscy śpiewacy, wraz z wirtuozem na cytrze Janem Hoechstem.

Gdy nie wiodło się teatrowi w latach od 1824 do 1830, powodziło się widowiskom amatorskim polskim i francuzkim. Grywano sztuki: Powrót posła — Żona Zazdrosna — Odwiedziny w Betleem i Szkoda wąsów, a nawet zdobywano się na operę włoską buffo, złożoną z dwóch i trzech osób. Sala teatralna była w pałacu Wielopolskich (dzisiejszym Magistracie).

W sztukach tych około r. 1831 grywali: Franciszkowa Szembekowa, Majówna (później Borkowska), Julia Grodzicka, Juliusz Pfeifer, Henryk Lubomirski, Julian Dorau, Meciszewski Hilary, Bartynowski, profesor Aubertin (po francuzku), budowniczy Lanzi (po włosku) i inni. Bywały i próbki baletu amatorskiego, w którym popisywali się Napoleon Sapalski z siostrą swą, dzieci profesora uniwersytetu. — Amator Tadeusz Boguński odznaczał się jako niezwyczajny basista.

Z końcem Października 1830 r. ukończył się kontrakt rzędu z Kluszewskim. Gdy przedsiębiorca chcąc odnowić kontrakt, postawił warunki wygórowane, odmówiono mu nadal przywileju. *(Dalszy ciąg nastąpi).*

Redaktor odpowiedzialny *Anastazy Mostalski*. W drukarni L. Paszkowskiego w Krakowie. Rządca Drukarni *Józef Łakociński*.

Z zawieszeniem Abonamentu. Nr. porządkowy 94.

TEATR KRAKOWSKI.

W Sobotę dnia 1go Marca 1873 r.

Na dochód Julii May.

Komedya w 5 aktach Szekspira, tłumaczenie p. Stanisława Koźmiana z Poznania. — Uwertura oraz muzyka do scen fantastycznych Mendelsona Bartholdy, wykonaną będzie przez orkiestrę wojskową pod kierownictwem p. K. Hofmanna. Na rozpoczęcie Uwertura, po 4tym akcie Marsz weselny.

SEN NOCY LETNIÉJ

OSOBY:

Tezeusz, książę Aten — —	Pan Siennicki.	Dudka, miechownik — —	Pan Roger.
Egeusz, ojciec Hermii — —	Pan Ładnowski.	Ryjek, kotlarz — —	Pan Eker.
Lyzander } zakochani w Hermii	Pan Benda	Głodniak, krawiec — — —	Pan Bolesławicz.
Demetryusz } zakochani w Hermii	Pan Leszczyński.	Prolog — — — — —	Pan Werner.
Filostrat, mistrz ceremonii na dworze Tezeusza — — —	Pan Glikson.	Hipolita królowa Amazonek, zaręczona z Tezeuszem — —	Panna Wojnowska.
Pigwa, cieśla — — — —	Pan Błoński.	Hermia, córka Egeusza, zakochana w Lyzandrze — —	Pani Terenkoczy.
Spój, stolarz — — — —	Pan Siedlecki.	Helena, zakochana w Demetryuszu	**Julia May.**
Spodek, tkacz — — — —	Pan Zamojski.		

Osoby fantastyczne:

Tytania, królowa wieszczek —	Panna Bendówna.	Gorczyczka, } wieszczki	Panna Wyszowska.
Puk, albo Robin Dobry-druch	Panna Szaszkiewicz.	Groszek, } wieszczki	Panna Ekel.
Ciemka, } wieszczki	Panna Kwiecińska.	Oberon, król wieszczów — —	Pan Terenkoczy.
Pajęczynka, } wieszczki	Panna Bauman.		

Scena w Atenach, oraz w pobliskim gaju.

☛ Biletów dostać można w Piątek od godz. 10 do 12 od 3 do 6 wieczór w mieszkaniu Benefisantki przy Placu Szczepańskim pod Nr. 249 na II piętrze, a w dzień przedstawienia w Kasie Teatralnej.

Cena miejsc zwyczajna. — Początek o godz. 7.